Sciendū scđo. ꝙ Forma pt capi du/
pliciter. Uno mō gnāliť ꝓ q̄cunq̄ȝ essen/
tia dante aliqđ esse formale ⁊ sic ē supi⁹
ad oēs formas substātiales ⁊ accidenta
les. ⁊ h̃ mō non capiť h̃. Alio mō spālīť
ꝓ figura t̃minatiā q̄ntitatł. ⁊ sic capiť in
ꝓposito. ⁊ talis q̄litas t̃minās q̄ntitateȝ
magis dꝛ forma q̄ȝ q̄cunq̄ȝ alia sp̄es q̄li/
tatis, ꝓpť h̃ qđ in speciebꝫ nature illa for/
ma seq̄ť formā essentialē rei ⁊ est signifi
catiua ⁊ notificatiua illi⁹ forme substātia
lis. Sicut cognoscim⁹ formā hoīs vel eq̄
per figurā ei⁹. ⁊ distinguim⁹ sp̄es corpis
abinuicē per tales figuras. Uñ q̄cunq̄ȝ
differūt sp̄e etiā differt forma ⁊ figura
et q̄ in sp̄e cōueniunt eodē mō figurantur
vt homo in oib⁹ suis indiuiduis hȝ figu/
ram erectā sursū. ⁊ aliq̄ mō simileȝ figurā
in capite manibꝫ ⁊ pedibꝫ. Sciendum
tercio ꝙ Figura pt capi dupl'r. Uno mō
materialr ꝓ q̄ntitate t̃minata vel figura/
ta. ⁊ sic est q̄ntitas ⁊ sic nō capiť h̃. Scđo
mō capiť formalr ꝓ figuracōe vel termi/
natione q̄ntitatis. vt sunt triangulatio q̄/
drangulatio. ⁊ sic figura ē qualitas circa
quātitatē posita ⁊ sic capiť h̃. ⁊ qꝛ quāti
tas ē circa h̃ aliq̄d scȝ circa indiuiduū cō
pletū de genere substātie. Ideo tal' figu/
ra vel forma t̃minās q̄ntitatē est cōstās
circa h̃ aliq̄d. Sciendū quarto ꝙ sub
hac sp̄e gnālr reponunť oēs figure corpo
rales ⁊ superficiales. q̄ꝝ q̄dā figure natu
rales sunt q̄ causanť a natura rei ex for/
mis naturalib⁹ corpoꝝ vt figura bipedal'
in hoīe. q̄drupedalis in eq̄. Alie vero sunt
artificiales q̄ causanť ab arte vt figura do
mus vel scampni. Uñ oīa artificialia sub
ista sp̄e reponunť. Etiā sub ista sp̄e repo/
nunť passiones linee vt rectū ⁊ curuum
longū breue ⁊ sic de alijs. ⁊ aliq̄ passio/
nes numeri q̄ sibi cōueniūt per similitudi
nes corporales. vt q̄dratū bicubicū. Et
per hec patet q̄d sit q̄rta sp̄es q̄litatis.
Contra p̄dicta arguiť p̄mo sic. Nullum
superius ad q̄litatem est sp̄es eius. h̃ for
ma est quoddā superius ad qualitatem.
quia conuenit omnibꝫ speciebꝫ eius. ergo
nō est sp̄es eius. Scđo sic. Figura est
quedā q̄ntitas q̄ t̃mino vel t̃minis claudi
tur. ergo nō ē sp̄es q̄litatis. Tercio sic.
Omnis t̃min⁹ est eiusdē p̄dti cū suo ter
minato. sicut differētia t̃minās gen⁹ est
eiusdē p̄dti cū ipso. h̃ figura est t̃minans
q̄ntitatē. g̃ est de p̄dicamento q̄ntitatis ⁊
nō q̄litatis. Quarto sic. Illud qđ con
tineť ⁊ includiť intra h̃ aliq̄d nō est circa
hoc aliq̄d h̃ figura cōtineť in h̃ aliq̄d. Cū
sit in eo vt in subiecto. g̃ nō est cōstās cir
ca hoc aliq̄d. Quinto sic. Forma dom⁹
est figura ⁊ tñ nō ē circa vnū indiuiduū h̃
cōstat in quadā multitudine lignoꝝ ⁊ la
pidū. g̃ male dꝛ ꝙ hec q̄litas est figura
cōstans circa h̃ aliq̄d. Ad p̄mū dꝛ ꝙ
si capiať forma ꝓ omni illo qđ dat esse
rei ē quoddā superi⁹ ad q̄litatē. h̃ si capia
tur ꝓ q̄litate q̄ dicit t̃minationē q̄ntitatł
ꝯm exigentiā forme substātial' nō ē supe
rius ad ipsaȝ ⁊ h̃ modo capiť hic. Ad
scđm dꝛ ꝙ Licet figura capta materialiť
sit q̄ntitas. Nō tñ figura capta formaliť
vt dictū ē. Ad terciū dꝛ ꝙ licet t̃mi/
nus intrinsecus ⁊ essential' sit eiusdē p̄di/
camenti cū suo terminato. Non tamen
terminus extrinsecus modo forma ē ter/
minus extrinsecus quātitatis. Ideo non
ponitur in eodem p̄dicamento cū ipsa.
Ad quartū dicitur ꝙ licet figura conti/
neatur intra hoc aliquid. tamen hoc non
est ꝯm ꝓfunditatem eius. sed ꝯm suam
superfitiem que aliquo modo intrinsece
circumdat hoc aliquid. Ideo bene diciť
constans circa hoc aliquid. Ad
quintum dicitur ꝙ Licet sub forma do/
mus sit multitudo indiuiduorum salicȝ
lignorum ⁊ lapidum. tamen omnia illa
indiuidua per aggregationem ⁊ ordinem
eorum se habent per modum vnius indi/
uidui suscipientis talem figuram vel dispo
sitionem. Ideo illa figura est circa hoc
aliquid.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0161
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG